

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-223/14 Tecom Mican SL și José Arias Domínguez

(cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria)

„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Noțiunea «act extrajudiciar» — Act privat — Impact transfrontalier — Funcționarea pieței interne”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 noiembrie 2015

1. *Cooperare judiciară în materie civilă — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Regulamentul nr. 1393/2007 — Act extrajudiciar — Noțiune — Interpretare autonomă*

(Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 16)

2. *Cooperare judiciară în materie civilă — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Regulamentul nr. 1393/2007 — Act extrajudiciar — Noțiune — Act privat care trebuie transmis formal destinatarului său care locuiește în străinătate pentru exercitarea, pentru dovada sau pentru garantarea unui drept sau a unei pretenții juridice în materie civilă sau comercială — Includere*

(Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 16)

3. *Cooperare judiciară în materie civilă — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Regulamentul nr. 1393/2007 — Notificarea sau comunicarea unui act extrajudiciar în conformitate cu modalitățile stabilite prin regulament, ulterioară unei prime notificări sau comunicări a acestui act — Admisibilitate*

(Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului)

4. *Cooperare judiciară în materie civilă — Notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare — Regulamentul nr. 1393/2007 — Act extrajudiciar — Condiții de aplicare a articolului 16 din regulamentul menționat întrunite — Obligația de a verifica de la caz la caz incidența transfrontalieră a notificării sau a comunicării unui act extrajudiciar și necesitatea sa pentru buna funcționare a pieței interne — Lipsă*

(Regulamentul nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 16)

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 32)

2. Articolul 16 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială și abrogarea Regulamentului nr. 1348/2000 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „act extrajudiciar” prevăzută la acest articol include nu numai actele întocmite sau certificate de o autoritate publică sau de un funcționar public, ci și actele sub semnătură privată a căror transmitere formală către destinatarul lor care locuiește în străinătate este necesară pentru exercitarea, pentru dovada sau pentru garantarea unui drept sau a unei pretenții juridice în materie civilă sau comercială.

Astfel, în lipsa unei precizări în chiar textul articolului 16 din Regulamentul nr. 1393/2007, pentru a determina sfera noțiunii respective, este necesar să se țină seama de contextul articolului 16 menționat și de obiectivele urmărite de acest regulament, precum și, dacă este cazul, de geneza sa.

În ceea ce privește contextul, Regulamentul nr. 1393/2007, adoptat în temeiul articolului 61 litera (c) CE, stabilește, astfel cum se menționează în cuprinsul considerentului (1) al acestuia, un mecanism de notificare și de comunicare intracomunitară a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, urmărind să instituie progresiv un spațiu de libertate, de securitate și de justiție.

În această perspectivă, potrivit considerentului (2) al respectivului regulament, acesta are ca obiectiv îmbunătățirea și accelerarea transmiterii între statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, pentru a consolida buna funcționare a pieței interne.

Prin urmare, ținând seama de antecedentele legislative ale Regulamentului nr. 1393/2007 și mai precis de contextul evoluției înregistrate în domeniul cooperării judiciare în materie civilă în care se înscrie acesta, noțiunea „act extrajudiciar”, în sensul articolului 16 din acest regulament, trebuie interpretată ca incluzând documentele întocmite sau certificate de o autoritate publică sau de un funcționar public și totodată actele sub semnătură privată a căror transmitere formală către destinatarul lor care locuiește în străinătate este necesară pentru exercitarea, pentru dovada sau pentru garantarea unui drept sau a unei pretenții juridice în materie civilă sau comercială.

Astfel, transmiterea transfrontalieră a unor asemenea acte private, prin intermediul mecanismului de notificare și de comunicare stabilit prin Regulamentul nr. 1393/2007, contribuie totodată la consolidarea, în domeniul cooperării în materie civilă sau comercială, a bunei funcționări a pieței interne și participă la instituirea progresivă a unui spațiu de libertate, de securitate și de justiție în Uniunea Europeană.

(a se vedea punctele 35-38 și 44-46 și dispozitiv 1)

3. Regulamentul nr. 1393/2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială și abrogarea Regulamentului nr. 1348/2000 trebuie interpretat în sensul că notificarea sau comunicarea unui act extrajudiciar în conformitate cu modalitățile stabilite de acest regulament este admisibilă chiar și atunci când reclamantul a realizat deja o primă notificare sau o primă comunicare a acestui act prin intermediul unei căi de transmitere neprevăzute de regulamentul respectiv sau al unui alt mijloc de transmitere dintre cele instituite de acesta.

Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, situația în care un reclamant a efectuat prima notificare sau prima comunicare potrivit unor modalități neprevăzute de Regulamentul nr. 1393/2007, acesta din urmă prevede doar două împrejurări în care notificarea și comunicarea unui act între statele membre nu intră în domeniul său de aplicare și nu pot fi realizate prin mijloace instituite de acesta, și anume, pe de o parte, atunci când domiciliul sau reședința obișnuită a destinatarului este necunoscută și, pe de altă parte, atunci când acesta din urmă a numit un reprezentant autorizat în statul în care este pendinte procedura jurisdicțională. Prin urmare, regulamentul menționat nu prevede nicio altă

excepție de la utilizarea mijloacelor prevăzute pentru transmiterea între statele membre a unui act extrajudiciar, în ipoteza în care un reclamant ar fi notificat sau ar fi comunicat deja în prealabil același act prin intermediul unei alte căi de transmitere decât cele prevăzute de acest regulament.

În ceea ce privește, în al doilea rând, consecințele legate de cazul în care un reclamant ar fi efectuat o primă notificare sau o primă comunicare în conformitate cu modalitățile stabilite prin Regulamentul nr. 1393/2007, acesta prevede în mod exhaustiv diferite mijloace de transmitere care se aplică notificării sau comunicării actelor extrajudiciare în temeiul articolului 16 din acesta. Același regulament nu a stabilit totuși o ierarhie între diferitele mijloace de transmitere pe care le-a instituit. Pe de altă parte, pentru a garanta efectuarea rapidă a transmiterii transfrontaliere a actelor în cauză, regulamentul menționat nu conferă nici agențiilor de transmitere sau agențiilor de primire, nici agenților diplomatici sau consulari, nici funcționarilor judiciari, autorităților sau altor persoane competente din statul de primire sarcina de a verifica oportunitatea sau relevanța motivelor pentru care un reclamant procedează la notificarea sau la comunicarea unui act prin intermediul mijloacelor de transmitere stabilite. Rezultă din aceasta că, în materia notificării sau a comunicării unui act extrajudiciar, este permis ca reclamantul nu numai să aleagă unul sau altul dintre mijloacele de transmitere stabilite de Regulamentul nr. 1393/2007, ci și să utilizeze, simultan sau succesiv, două sau mai multe dintre mijloacele pe care le consideră, având în vedere împrejurările speței, cele mai oportune sau cele mai adecvate.

(a se vedea punctele 49, 51, 52, 54, 57-59 și 61 și dispozitiv 2)

4. Articolul 16 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială și abrogarea Regulamentului nr. 1348/2000 trebuie interpretat în sensul că, atunci când condițiile de aplicare a acestui articol sunt întrunite, nu este necesar să se verifice de la caz la caz dacă notificarea sau comunicarea unui act extrajudiciar are o incidență transfrontalieră și este necesară pentru buna funcționare a pieței interne.

Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, incidența transfrontalieră, Regulamentul nr. 1393/2007 este o măsură care, în conformitate cu articolul 61 litera (c) CE și cu articolul 65 CE, intră în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și care are exact o asemenea incidență.

Prin urmare, articolul 1 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede expres că, sub rezerva sectoarelor excluse, acesta se aplică în materie civilă sau comercială în cazul în care un act judiciar sau extrajudiciar trebuie să fie transmis „dintr-un stat membru în altul” pentru a fi notificat sau comunicat.

Ca urmare a acestui fapt, întrucât incidența transfrontalieră a transmiterii unui act judiciar sau extrajudiciar constituie o condiție obiectivă de aplicabilitate a Regulamentului nr. 1393/2007, ea trebuie considerată ca fiind în continuare îndeplinită în mod necesar atunci când notificarea sau comunicarea unui asemenea act intră în domeniul de aplicare al acestui regulament și trebuie să fie efectuată astfel în conformitate cu sistemul stabilit de acesta.

În ceea ce privește, în al doilea rând, buna funcționare a pieței interne, aceasta constituie, astfel cum rezultă din considerentul (2) al Regulamentului nr. 1393/2007, finalitatea principală a mecanismului de notificare sau de comunicare prevăzut de acesta.

În acest context, în măsura în care toate mijloacele de transmitere a actelor judiciare și extrajudiciare prevăzute de regulamentul menționat au fost instituite expres pentru a atinge finalitatea menționată, este legitim să se considere că, odată întrunite condițiile de aplicare a acestor mijloace, notificarea sau comunicarea unor asemenea acte contribuie în mod necesar la buna funcționare a pieței interne.

(a se vedea punctele 63-67 și 69 și dispozitiv 3)